

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. april 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1271
Dok.: BBO41423

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 849 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 849 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”I lyset af udsendelsen "forældrekrig" sendt på DR onsdag den 17. marts 2010 bedes ministeren oplyse, hvilke regler der er og hvilken praksis der i dag gælder vedrørende inddragelse af børn i sager efter forældreansvarsloven?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at det er et grundlæggende princip i forældreansvarsloven, at alle afgørelser efter loven skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. lovens § 4. I alle forhold vedrørende barnet skal der tages hensyn til barnets egne synspunkter alt efter alder og modenhed, jf. § 5.

Det følger således af lovens § 34, at barnet skal inddrages under en sag om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk. Dette kan ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde, der belyser barnets perspektiv.

Forpligtelsen til at inddrage barnet direkte i sagen gælder ikke, hvis det må antages at være til skade for barnet, eller hvis det må anses for unødvendigt efter sagens omstændigheder, jf. § 34 stk. 2.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til forældreansvarsloven (Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407 ff.), at barnets perspektiv kan belyses på flere måder. Inddrages et barn direkte i sagen, skal dette ske på den for barnet mest skånsomme måde og som udgangspunkt under medvirken af børnesagkyndige. Det fremgår også af bemærkningerne, at barnet ikke må blive eller føle sig ansvarliggjort for sagens afgørelse.

Det vil afhænge af det enkelte barns alder og modenhed og af sagens omstændigheder i øvrigt, om dets perspektiv belyses bedst ved en egentlig samtale. Hvis det vurderes, at der ikke kan afholdes en samtale med barnet, må barnets perspektiv søges belyst på anden vis. Dette kan f.eks. ske ved, at der deltager en børnesagkyndig i sagsbehandlingen, f.eks. ved et tværfagligt møde, eller ved at der indhentes erklæringer fra barnets daginstitution, skole eller andre, der har relevante oplysninger om barnet.

Af Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær fremgår det, at statsforvaltningen, i sager hvor der er et højt konflikt-

niveau mellem forældrene, skal være særlig opmærksom på, hvor klemmt barnet er i forældrenes konflikt, og hvilken betydning inddragelsen af barnet gennem en samtale vil have for den udsatte position, barnet befinder sig i. En indkaldelse af barnet til en samtale i statsforvaltningen kan forværre situationen for barnet, idet barnet derved kan bringes i en yderligere loyalitetskonflikt. Statsforvaltningen må derfor i disse sager nøje overveje, om barnets perspektiv skal belyses ved en direkte inddragelse af barnet gennem en samtale, eller om det af hensyn til barnet er mest hensigtsmæssigt, at barnets perspektiv belyses f.eks. ved udarbejdelse af en børnesagkyndig vurdering på baggrund af observerede samvær mellem barnet og samværsforælderen eller ved afholdelse af tværfaglige møder.

Som anført må barnet i en sag om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær ikke blive – eller føle sig – ansvarlig for myndighedernes afgørelser. Hvis det besluttes, at der skal afholdes en samtale med barnet, vil statsforvaltningen således være opmærksom på, om der i den enkelte sag er behov for, at der umiddelbart inden og/eller efter samtalen med barnet gennemføres et tværfagligt møde med forældrene, hvor den børnesagkyndige, der skal afholde samtalen, også deltager. Formålet med mødet vil bl.a. være at gøre det klart for forældrene, at inddragelsen af barnet ikke skal bruges til at afklare, hvem af forældrene der har ret, men derimod til at give indblik i barnets oplevelser, tanker og følelser, så disse kan indgå som et væsentligt element i de voksnes drøftelse af det fremtidige samvær og samarbejde. Endvidere vil den børnesagkyndige under samtalen med barnet understrege over for barnet, at det ikke er barnet, men statsforvaltningen, der er ansvarlig for afgørelsen.